

[למעלה] ונקראת מ"י, לא מולידה ולא מוציאה נסתרם למינה, אף על גב שפלים היו טמונים בה. כיון שברא אלה והתעלה בשמו ונקרא אלהים, אז בכח השם הזה הוציא אותם בשלמות. וזה הוא בשם יקרא, באותו השם שלו קרא והוציא כל מין ומין שיתקמו בשלמותו. כמו זה (שמות לא) ראה קראתי בשם הזכרתי שמי שיתקיים בצלאל על קיום שלמותו.

(ישעיה נב) מרב אונים. מה זה מרב אונים? זה ראש הדרגות, שעולים בו כל הדרגות ועליהם בו בדרך נסתר. ואמין כח - זה סוד העולם העליון שהתעלה בשם אלהים כמו שאמרנו. איש לא נעדר - מאותם ששים רבוא שהוציא בכח השם. ומשום שאיש לא נעדר, בכל מקום שמתו ישראל ונענשו בחטאייהם, נמנו ולא נעדר מאותם ששים רבוא אפלו אחד כדי להיות הכל צורה אחת. כמו שאיש לא נעדר למעלה, אף כף לא נעדר למטה.

בראשית. רב המנונא הזקן אמר, מצאנו אותיות בהפוך. בי"ת בהתחלה ואחר כף. ב' בהתחלה - הינו בראשית. ברא לאחר מכן. אל"ף בהתחלה ואחר כף. אל"ף בהתחלה - הינו אלהים, את לאחר מכן. אלא פשרצה הקדוש-ברוך-הוא לעשות את העולם, כל האותיות היו נסתרות. ואלפים שנה טרם שברא את העולם היה מסתכל הקדוש-ברוך-הוא ומשתעשע בהם.

בשרצה לברא את העולם, באו לפניו כל האותיות מסופם לראשם. התחילה האות ת' להכנס בראש. אמרה: רבון העולמים, נוח לפניך לברא בי את העולם, שאני תשלום חותם שלך אמ"ת, ואתה נקראת אמ"ת, ראוי למלך [אמת] להתחיל באות

אלהים, כדין בחילא דשמא דא אפיק לון בשלימו, ודא הוא בשם יקרא, בההוא שם דיליה קרא ואפיק כל זינא וזינא לאתקיימא בשלימותיה. כגוונא דא (שמות לא) ראה קראתי בשם. אדפרנא שמי לאתקיימא בצלאל על קיום אשלמותיה.

מרוב אונים, (ישעיה נב) מאי מרוב אונים, דא ריש דרגין, דסליקו ביה כל רעותין ואסתלקו ביה (דף ב ע"ב) בארז סתים. ואמין כח דא רזא דעלמא עלאה דאסתלק בשם אלהים כדקאמרן. איש לא נעדר מאנון שתין רבוא דאפיק בחילא דשמא. ובגין דאיש לא נעדר, בכל אתר דמיתו ישראל ואתענשו בחוביהו אתמנון ולא אעדר מאנון שתין רבוא אפילו חד. בגין למהוי כלל דיוקנא חדא. כמה דאיש לא נעדר לעילא, אוף הכי לא נעדר לתתא.

בראשית, רב המנונא סבא אמר, אשכחן אתון בהפוכא. בי"ת בקדמיתא ולבתר. ב' בקדמיתא היינו בראשית. ברא לבתר. אל"ף בקדמיתא ולבתר. אל"ף בקדמיתא היינו אלהים. את לבתר. אלא כד בעא קדשא בריך הוא למעבד עלמא, כל אתון הוו סתימין, ותרין אלפין שנין עד דלא ברא עלמא הוה מסתכל קדשא בריך הוא ואשתעשע בהו.

כד בעא למברי עלמא, אתו כל אתון קמיה מסופא ארישייהו. שריאת את אל למיעל ברישא, אמרה, רבון עלמין ניחא קמך למברי בי עלמא, דאנא חותמא דגושפנא דילך אמ"ת, ואת אתקריאת אמ"ת, יאות

התחילה האות ת' להכנס בראש. אמרה: רבון העולמים, נוח לפניך לברא בי את העולם, שאני תשלום חותם שלך אמ"ת, ואתה נקראת אמ"ת, ראוי למלך [אמת] להתחיל באות

לְמַלְפָּא (אמת) לְמַשְׁרֵי בָאוֹת אֲמַ"ת וּלְמַבְרֵי בִי
עֲלָמָא. אָמַר לָהּ קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, יָאוֹת אַנְתָּ
וְזַפְאָה אַנְתָּ, אֶלָּא לִית אַנְתָּ פְדָאֵי לְמַבְרֵי בְךָ
עֲלָמָא, הוֹאִיל וְאַנְתָּ זְמִינָא לְמַהוּי רְשִׁים עַל
מַצְחִין דְּגוּבְרִין מְהִימְנִין דְּקִימּוֹ אֹרִיתָא
מַאֲלָף וְעַד תִּי"ו, וּבְרַשִׁימוֹ דִּילָךְ יְמוֹתוֹן.
וְעוֹד דְּאַנְתָּ חוֹתְמָא דְמוֹת. הוֹאִיל וְאַנְתָּ כְּךָ,
לִית אַנְתָּ פְדָאֵי לְמַבְרֵי בְךָ עֲלָמָא. מִיַּד נְפַקַת.
עֲאֲלַת אַת שׁ קַמִּיה, אֲמָרָה קַמִּיה, רַבּוֹן
עֲלָמִין, נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרֵי בִי עֲלָמָא,
דְּבִי אַתְקֵרִי שְׁמֵךְ שְׁד"י, וְיָאוֹת לְמַבְרֵי עֲלָמָא
בְּשִׁמָּא קְדִישָׁא. אָמַר לָהּ, יָאוֹת אַנְתָּ, וְטַב אַנְתָּ
וְקָשׁוּט אַנְתָּ, אֲבָל הוֹאִיל וְאַתּוֹן דְּזִיוֹפָא
נְטָלִין לָךְ לְמַהוּי עַמְהוֹן, לָא כְּעִינָא לְמַבְרֵי
בְךָ עֲלָמָא, דְּבִגִּין דְּלֹא יִתְקַיִים שְׁקָרָא, אֶלָּא
אֵי יִטְלוֹן לָךְ ק ר .

מִכָּאֵן מָאן דְּבַעֵי לְמִימַר שְׁקָרָא יִטּוֹל יְסוּדָא
דְּקָשׁוּט בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר יוֹקִים לִיה
שְׁקָרָא, דְּהָא אַת שׁ אַת קָשׁוּט אִיהוּ, אַת
קָשׁוּט דְּאַבְהֶתֶן דְּאַתִּיחְדוּ בַּה. ק ר אַתּוֹן
דְּאַתְחִזִּיאֵו עַל סְטְרָא בִישָׂא אַנוֹן וּבִגִּין
לְאַתְקִימָא נְטָלִי אַת שׁ בְּגוֹוִייהוּ וְהוּי קָשֶׁר.
כִּיּוֹן דְּחַמַּת הַכִּי נְפַקַת מִקַּמִּיה.

עֲאֲלַת אַת צ אֲמָרָה קַמִּיה, רַבּוֹן עֲלָמָא
נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרֵי בִי עֲלָמָא דְאַנָּא (ס"א)
דְּבִי חֲתִימִין צְדִיקִים, וְאַנְתָּ דְּאַתְקִרִיאַת
צְדִיק, בִּי רְשִׁים דְּכַתִּיב, (תהלים יא) פִּי צְדִיק יִי
צְדָקוֹת אָהֵב, וּבִי יָאוֹת לְמַבְרֵי עֲלָמָא. אָמַר
לָהּ צְדִי, צְדִי אַנְתָּ, וְצְדִיק אַנְתָּ, אֲבָל אַנְתָּ
צְרִיף לְמַהוּי טְמִירָא, לִית אַנְתָּ צְרִיף לְאַתְגְּלִיא
כָּל כְּךָ בְּגִין דְּלֹא לְמִיהֵב פְּתַחוֹן פֶּה לְעֲלָמָא.
מֵאֵי טַעְמָא אִיהִי, אַתְנָא י' דְּשִׁמָּא דְּבִרִית
קְדִישָׁא וְרַכִּיב עֲלֶיהָ וְאַתְאַחַד בְּהֶדְהָ. וְרָזָא דָּא

אֲמַ"ת וּלְבָרָא בִי אַת הַעוֹלָם.
אָמַר לָהּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:
רְאוּיָה אַת וּזְפֵאִית אַת, אֶלָּא
שְׂאִינְךָ פְדָאִית לְבָרָא כְּךָ אַת
הַעוֹלָם, הוֹאִיל וְאַת עֲתִידָה
לְהִיּוֹת רְשׁוּמָה עַל מַצְחֵי
הָאֲנָשִׁים הַנְּאָמְנִים שְׁקִימוּ אַת
הַתּוֹרָה מֵאֲלָף וְעַד תִּי"ו,
וּבְרַשְׁם שְׁלָךְ יְמוֹתוֹ. וְעוֹד, שְׂאַתָּ
חוֹתֵם הַמּוֹת. וְהוֹאִיל וְאַת כְּךָ,
אִינְךָ פְדָאִית לְבָרָא כְּךָ אַת
הַעוֹלָם. מִיַּד יִצְאָה.

נְכַנְסָה הָאוֹת ש' לְפָנָיו. אֲמָרָה
לְפָנָיו: רַבּוֹן הַעוֹלָמִים, נוֹחַ
לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִי אַת הַעוֹלָם, שְׂבִי
נְקָרָאת שְׁמֵךְ שְׁדִי, וְרְאוּיָה לְבָרָא
אַת הַעוֹלָם בְּשֵׁם קְדוֹשׁ. אָמַר
לָהּ: רְאוּיָה אַת וְטוֹבָה אַת וְאַמַּת
אַת, אֲבָל הוֹאִיל וְהָאוֹתִיּוֹת שֶׁל
הַזִּיוֹף נוֹטְלִים אוֹתְךָ לְהִיּוֹת
עַמְהָם, אִינִי רוֹצֵה לְבָרָא כְּךָ אַת
הַעוֹלָם, שְׂכַדִּי שְׁלֹא יִתְקַיִם
הַשְּׁקָר אֶלָּא אִם יִטְלוּ אוֹתְךָ ק ר .
מִכָּאֵן, שְׂמִי שְׂרוּצָה לוֹמַר שְׁקָר,
יִטַּל יְסוּד שֶׁל אֲמַת בְּהַתְחִלָּה
וְאַחַר כֵּךְ יִקַּים אַת הַשְּׁקָר. שְׂהִרִי
הָאוֹת ש' הִיא אוֹת אֲמַת, אוֹת
הָאֲמַת שְׂהִתְיַחְדּוּ בַּה הָאֲבוֹת. ק'
ר' הָאוֹתִיּוֹת שְׁנָרְאוּ עַל הַצַּד הַרַע
הַם, וּכְדִי לְהַתְקִים נְטָלוּ אַת
הָאוֹת ש' בְּתוֹכָן וְנִהְיָה קָשֶׁר.
כִּיּוֹן שְׂרָאֲתָה כְּךָ, יִצְאָה מִלְּפָנָיו.
נְכַנְסָה הָאוֹת צ'. אֲמָרָה לְפָנָיו:
רַבּוֹן הַעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִי
אַת הַעוֹלָם, שְׂאִנִּי [נִיא שְׂבִי]
חֲתוּמִים הַצְּדִיקִים, וְאַתְּ
שְׁנַקְרָאת צְדִיק רְשׁוּם בִּי, שְׂכַתוּב
(תהלים יא) פִּי צְדִיק ה' צְדָקוֹת
אָהֵב, וּבִי רְאוּיָה לְבָרָא אַת הַעוֹלָם.
אָמַר לָהּ: צְדִי, צְדִי אַת וְצְדִיק אַת,
אֲבָל אַת צְרִיכָה לְהִיּוֹת טְמוּנָה,
אִינְךָ צְרִיכָה לְהַתְגַּלּוֹת כָּל כְּךָ כְּדִי
שְׁלֹא לְתַת פְּתַחוֹן פֶּה לְעוֹלָם.